

Πανηγύρισε το εκκλησάκι της Αγίας Μαρίνης στη Νέα Σμύρνη Λάρισας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Πλήθος λαού συνέρευσε στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Αγίας Μαρίνης περιοχής Νέας Σμύρνης, το οποίο υπάγεται στον Ιερό Ναό Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Λαρίσης, για να τιμήσει την Αγία Μαρίνα.

Υπενθυμίζεται ότι το εκκλησάκι αυτό, οκτώ χιλιόμετρα από το κέντρο της Λάρισας, ήταν το μοναδικό σημείο μέχρι το οποίο μπορούσε να φτάσει ο Μητροπολίτης Λαρίσης επί Τουρκοκρατίας. Από το 1417 που οι Οθωμανοί κατεδάφισαν τον Ιερό Ναό του Αγίου Αχιλλίου, μέχρι το 1792 οπότε ο Άγιος Διονύσιος ο Καλλιάρχης, τότε Μητροπολίτης Λαρίσης ανήγειρε ξανά Ναό, ακριβώς

επειδή η Λάρισα ήταν έδρα του οθωμανικού ιππικού, απαγορεύονταν η είσοδος και κατοίκηση των χριστιανών στην πόλη.

Ο μόνος χριστιανικός Ναός που υπήρχε στην περιοχή της Λάρισας ήταν το Εκκλησάκι της Αγίας Μαρίνας στην παλαιά του μορφή, καθώς σήμερα έχει ξαναχτιστεί. Μεγάλοι και σπουδαίοι Μητροπολίτες Λαρίσης όπως ο Άγιος Βησσαρίων, ο Άγιος Αντώνιος νέος θεολόγος, ο Άγιος Θωμάς ο Γοριανίτης, ο Άγιος Νεόφυτος και πολλοί άλλοι, δεν αξιώθηκαν να μπούν στην πόλη της Λάρισας, αλλά επισκέπτονταν το Εκκλησάκι όπου λειτουργούσαν για τους σκλάβους χριστιανούς που ζούσαν ως δούλοι των αγάδων μέσα στη Λάρισα, αλλά και για τους ελεύθερους της γύρω περιοχής. Λόγω της ιστορικής αυτής ιδιομορφίας, ο τόπος του Ιερού Παρεκκλησίου αντιμετωπιζόταν ανέκαθεν με σεβασμό και ιερότητα από τους Λαρισαίους, οι οποίοι πάντοτε στη χάρη της Αγίας Μαρίνης συρρέουν με αποτέλεσμα να δημιουργείται, ιδίως στον εσπερινό, το αδιαχώρητο.

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος](#), χοροστάτησε στον πανηγυρικό Όρθρο της Εορτής της Αγίας Μαρίνης την κυριώνυμο ημέρα και στη συνέχεια τέλεσε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Παρά

τη ζέστη, πλήθος κόσμου συνέρευσε και πάλι προκειμένου να τιμήσει την Αγία, να ασπαστεί την ιερά της Εικόνα, να προσευχηθεί, να ακούσει Λόγο Θεού και όσοι ήταν έτοιμοι, να κοινωνήσουν τον Αχράντων Μυστηρίων.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο γεγονός ότι τις πνευματικές ευκαιρίες δεν επιτρέπεται να τις θεωρούμε δεδομένες, καθώς είτε λόγω ιστορικών συγκυριών, είτε λόγω καιρικών περιστάσεων, ο Θεός επιτρέπει και ελαττώνονται οι πνευματικές ευκαιρίες ή και εξαφανίζονται τελείως, με αποτέλεσμα να κληθούμε μέσα από τη δοκιμασία, να αποδείξουμε τι είδους χριστιανοί είμαστε.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι τώρα βέβαια ζούμε σε εποχή ελευθερίας, όπου μπορούμε και λατρεύουμε ελεύθερα τον Θεό και ανοίγουμε όσες εκκλησίες θέλουμε, όμως δεν επιτρέπεται να εφησυχάσουμε και να θεωρήσουμε ότι τα πράγματα θα είναι έτσι πάντα. Θύμιζε ότι πολλοί είχαν πολλές βεβαιότητες, και όμως άρκεσε η θεομηνία Daniel για να για να ανατρέψει δεδομένα και καταστάσεις, και να δημιουργήσει νέες συνθήκες πλέον στη Θεσσαλία.

Η ιστορικότητα του τόπου υπενθυμίζει ότι υπάρχουν περίοδοι κατά τις οποίες δεν είναι αυτονόητη η ελεύθερη λατρεία του Αγίου Θεού, η τέλεση των Ακολουθιών μας και της Θείας Λειτουργίας, και η προσέλευση για τη λατρεία του Θεού. Τόνισε ότι πρέπει να θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι χάνουμε πνευματικές ευκαιρίες τώρα που μας προσφέρονται τόσο αφειδώλευτα. Θεώρησε ότι είναι ντροπή και προσβολή του Θεού να χτυπάει καμπάνα κι εμείς να γυρίζουμε πλευρό στο κρεβάτι ή να αμελούμε να προσέλθουμε στις Ακολουθίες που η εκκλησία τελεί, όχι για τα στασίδια και τις εικόνες, αλλά για τους εκκλησιαζόμενους πιστούς, για τον στηριγμό της ψυχής τους και για το φωτισμό τους.

Παρακάλεσε να εκμεταλλευόμαστε τις πνευματικές αυτές ευκαιρίες αναλογιζόμενοι τον κόπο των προπατόρων μας, οι οποίοι δεν είχαν τις ίδιες δυνατότητες, αγωνίστηκαν όμως να κρατήσουν την πίστη, τη γλώσσα, τα ιδανικά, για να μπορούμε εμείς σήμερα όλα αυτά να τα απολαμβάνουμε ελεύθεροι.

Εκκλησιάστηκε ο Δήμαρχος Λαρισαίων κ. Αθανάσιος Μαμάκος, μαζί με αντιδημάρχους και δημοτικούς συμβούλους του Δήμου Λαρισαίων.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Λαρίσης, για το γεγονός ότι αμέσως μετά την καταστροφή Daniel, η οποία έπνιξε το Εκκλησιάκι της Αγίας Μαρίνης και το αχρήστευσε, σε σύντομο χρονικό διάστημα το επανέφεραν σε λειτουργία, ώστε ήδη από την πρώτη χρονιά να μπορεί να τελείται άνετα η πανήγυρη, έκτοτε δε συνεχίζουν να το εξωραίζουν και να το καλλωπίζουν, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο, ώστε να είναι μία όαση δροσιάς και ένας χώρος πνευματικής ανάτασης για τη Λάρισα.

